

ZEMPLÉNI LAPOK.

Szerkesztői és kiadóhivatal

Főút 9. szám

hova minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint az előfizetési s hirdetésményi pénzek is küldendők.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

Társadalmi hetilap,
főtekintettel Zemplénmegye érdekeire.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Néptanítóknek és körjegyzőknek egész évre 4 frt — kr.

A hirdetési díjak, a hirdetési rovat élen látható díjszabályzat szerint számíttatnak.

Felelős szerkesztők s kiadótulajdonos társak:

BORÚTH ELEMÉR

HORNYAY KÁLMÁN.

Egy régi de időszerű eszme.

Egy sápadt kisérlet rémitget most ország-szerte; — a félelem nagy és alapos mert a kisérlet neve inség és éhség.

Az év mostoha volt a gazda iránt. — a föld nem adta meg sok helyütt még a befektetett vetőmagot sem, — sőt az országnak felsőbb vidékein, a népesség legfőbb tápszerét képező burgonya sem termelt; így hangzanak az országos gazdasági tudósítások.

Alapos tehát a félelem, hogy a nép a tél folyamán, de különösen tavasz felé az éhenhalással fog küzdeni.

Pedig a földnépének élnie csak kell s a földet, hogy arathasson, ismét bevetnie kell, de itt a bökkenő, mivel?

A nép alsóbb osztályainak, a földnépének, a kisebb gazdáknak pénze nincs s ha lenne is pár garasa, mit termése hiányában, gazdasági állatainak kényeszerű eladásából szerzett s mit a közterhekbe tőle még el nem vettek; ezt a hosszú tél élelmi szükségleteire, nem pedig vetőmag beszerzésére lesz kénytelen fordítani.

Hacsak jószívű emberbarátok (pedig az ily fajta madár a világban, miként mondják, ritka mint a fehér holló) vagy maga az állam-kormány a népnek vetőmagot nem kölcsönöznek, a földnépének termése jövőre ismét nem lesz, ekkor már a nyomor, hozzá járulva netán még a mostanihoz inségben hasonló jövő év, mitől az Istenek óvjanak, a Bathu-khán által okozott inségnél is borzasztóbb lehet.

Midőn a bőraratás a termő évek, a termelők fáradságait jutalmazva, ezeknek magtárait megtöltötték; a termelők melyike gondolt arra, hogy jöhetnek szük s csapásos évek is, a midőn a tejjel-mézzel folyó ország rónái nem adnak majd áldást? Pedig ha az ország termelői előre gondolkodók, előrelátók lettek volna, egy kis jóakarattal mellett a természet mostohaságait könnyebb szívvél elviselik.

Ily inséges években jut mindig eszébe a magyar gazdáknak, hogy bizony jó lett volna a bővének feleslegét az inséges esztendőket fedezeteül félre tenni.

Pedig ezt minden nagyobb megerőltetés nélkül megtehették volna a községi közös magtárak felállításával.

TÁRCZA,

Dal.

alljátok csak hegyaljai leányok,
Mit dalolnak a pataki deákok.
A melyik lány imádkozni nem szeret,
Hű szerető soha... soha nem lehet.

Én nem tudom, hogy igazán ugyan-e?
Imádkozni se tanultam soha se.
De azért, — az Isten látja lelkemet!
Nálam hivebb szerető már nem lehet.

Volt szeretőm, de nem tudom hova lett,
Mint az árnyék nyomtalanul elveszet;
Három éve a mióta oda van,
De szívemnek hej! örökös gyásza van.

Hej deákok, vig pataki deákok!
Ha a szegény leány sorsát tudnátok!...
Könnyű nektek, könnyű ám legénynek,
Hejh, de nehéz a leánynak, szegénynek!

Regézi K.

De ha ily eszme meg is pendítettett, (mint p. o. megyénkben a gazdasági egyesület által) a bő aratásban dúslakodó gazda, a jövő évi hason bő termés édes reményével kecsegtette magát; Pató Pálhoz hasonlóan „majd ráérünk arra még”-gel biztatta s áltatta önmagát s az inséges években megpendített s létesíteni netán elhatározott közös magtárak eszméje, a bőszendők áldása közt ismét a feledtség homályába veszett el.

Mily áldást hozó lenne most az egyes községekben a közös magtár! az inség panaszhangja nem hallatszanék!

Mi kellene létesítéséhez? Nagy áldozat bizonyára nem, legfeljebb megyénként egy, két, a nép sorsát szíven hordó emberberátnak vagy pedig méginkább a községi lelkészek és földesuraknak ügybuzgalma, kik erélyes, jóakaratu fellépésekkel inponálva, községeikben a közös magtárak eszméjének, illetve felállításának hasznosságát, felhozva a jelen inséges idők példáját, a földnépével beismertetnék s rámutatva mint példára azon hazai községekre, p. o. a többek között Szikszóra, hol a közös magtárak felállítását, a magtár részvényesei s a község lakosai nem busulnak azon, hogy hol vesznek vetőmagot s lesz-e mit enniük a hosszú tél és tavaszkor, mert szükségleteiket a termőévekben felhalmozott gabnájuk feleslege bőven fedezi; hol továbbá a közös magtár részvényese, ha az elmúlt években terméséből többet talált eladni mint kellett volna, vagy ha tavaszra kifogyott az életből, — a magtár kölcsönéből, csekély s ugyanazon gabnanemben, természetben a jövő évi termésből fizetendő kamat mellett, szükségletét fedezheti; — egyuttal ezen magtárak eszméjét megkedveltessék s míg a szokásos szalmatűzű érdeklődés tart, azon melegibe létesítsék.

A takarékos magtárak eszméje tudomásom szerint hazánkban legelőször a 60-as években az alföldi-inség alkalmakor pendítettett meg komolyabban, azóta többször hangoztatott, de egy-két község kivételével, nem valami eredménnyel, sőt mi több, a bibliában találjuk ezen eszme első csiráját, az egyiptomi Pharaók 7 bő és 7 szük esztendeinek leírásában, a hol is a Pharaó a bőtermés feleslegét a netáni jövő inséges évek segélyére feltartotta s előre látását a csakugyan bekövetkezett inséges évek igazolták is.

Levelek 1848-ból.

(Folytatás.)

Igaz, megadatott a népnek a szabadválasztás, még szerintem igen széles alapokon is, mert 1848-ki új törvények, különösen pedig a tettleges választásoknál alkalmazott szabályok mellett, — csak a vándor sátoros cigány nem választó Magyarországon. De mit használt ez? Kevesen tudták csak méltányolni és felogni ezen nagy-szerű erkölcsi engedményeket s azon nemes állást, melybe őket az új törvények helyezték, elvonultak s erővel is alig lehetett őket részvétre buzdítani. Hol pedig nemtelen anyagi eszközökkel zaklattatott fel, ott félre hagyta magát vezetni. Legtöbb választókerületben pedig a száradok óta szem előtt pompázó s már megszokott aristokratikus nevek megédésítve, most is a már többször sikerrel megkísértett vesztegetés csalóköny fűszerével, újra kelendősegre kaptak s választott a nép 1825-re talán igen alkalmas táblabíró szónok hazafiakat; de nem az 1848-ki eseményekhez idomított népképviselőket.

Még a magyarországi népképviselőknél leg-
alább a fele most is azon tőri a fejét, hogy egy néhány takaros készített dictióval s azokból készült representatióval, hogy lehetne megmenteni az annyi ármányokkal körül hálózott hazát? Egy más tekintélyes rész igen örömet menekülne a némettől, de szeretne az öreg kiváltságokból is megtartani egy csomót s az 1848-ki pesti forradalmi gyűlést a Rákóczi onodi gyűlésével hasolítja össze. A hivatalok után sóvárgók nyo-

Szerény véleményem szerint, ily községi közös magtárak sürgős felállítását, midőn honunk climaticus viszonyai oly annyira változó, hogy a gazda munkálkodása valóban szerencse játékhoz hasonlít s soha sem tudhatni mégcsak megközelítőleg sem, valjon meg lesz-e a gazda fáradozása a jövő év termésével jutalmazva, valamint a köz, hogy a magánérdek sürgősen megköveteli s ha ez, az egyesek buzgólkodásával kivihető nem lenne s a nagy közönséget jellemző közönyön minden igyekezet s jóakarattal megtörné, úgy törvényhatósági statutum, vagy kormány intézkedés által, a közérdek szemponjából, minden egyes községre, vagy csoportosított községekre kötelezőleg lenne behozandó.

Ezen s ily módokon rendszeresített közös takarékos magtárak a földnépének, a kisebb gazdáknak jólétére, különösen az ily inséges években rendkívül jótékony hatásuaknak bizonyulnának.

De mindezekhez tett és tett és harmadszor is tett, szükséges — mert utóvégre is: „Mindön Demosthenesnél szebben beszél” a tett.

S.-a.-Ujhely, 1879. november 4-én

Fekete László.

Iparügy.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Budapesten, Bodzafa utca 28. sz. a. december hó 1-én egy állami középipartanodát nyit meg, oly czéllal, hogy abban a modernabb iparágak számára, — a melyeknél a reál tudományok s főképpen a gépészet s vegyészet nagyobb alkalmazást találnak s a melyek gyártmányaik természeténél fogva a versenyben nagyobb fontossággal bírnak, — magasabb képzettségű előmunkások és oly iparosok neveltesse, a kik a tudomány vívmányainak felhasználásával, önálló műhelyeket, kisebb gyárakat is alapítani, vezetni tudjanak.

Ez ipartanodának három (építészeti, gépészeti és gyáripari) szakosztálya leendő, következő gyakorlati tantárgyakkal:

I. Építészeti szakosztály. A polgár építészeti vagy lak és gazdasági épületek, az építési anyagok, az épületek egyes részei az összerendezés kimerítő tárgyalásával, a telekmérés, a műépítészei

morult hadát nem is említem, kiknek mindegy, bárki legyen a kormányon s felelős miniszter Budán, vagy bécsi cancellár, csak a magoknak kiszámított zsiros falat és osztalék ne hibázzék. Egy rész, kiknek száma szintén nem csekély, kik hiúságból s nejeik kedvéért megválasztatván magukat, akkor midőn felléptek, nem álmotdák, hogy a dolgok ide fejlődnek s most örömet menekednének s menekednek is a nekik kényelmetlennek látszó szerepétől.

Egy kis rész marad tehát még fel, kiket mint a jelen nehéz időkhöz alkalmasokat s méltókat, véletlenül lett meg a vaktában választó s oly számosakban megcsalatozott s most elhagyott nép, de ezeknek száma elvész az elsorolt nagy többség mellett s nem adhatnak elég nyomatékot korszerű követeléseinknek. De még ezek közt is, hidd el, a tökéletesen határozott ember igen kevés. Egy véletlenül kapott rosz hír a táborból vagy valahonnét, oly emberekre is ruház hosszú arczokat, kiknél Dantoni szívet kerestem volna s egy koholt kedvező kőszá hir, százaknak adja vissza ok nélkül lehagolt kedélyét.

Nem oly színben szeretném én látni Pestet, jelen válságos napjainkban. Itt kevés kivétellel, úgy látom, csak a könnyű és fényoldalát szeretnék az emberek a forradalomnak; de számot nem sok vetett magával, hogy a dolgoknak talán kedvetlen fordulata vagy éppen szerencsétlen kimenetele is lehet s arra is el kell készülnie, hogy a reménylett üdv s nemzeti dicsőség helyett szolgaság s nyaktító lesz bére a hasztalan pazarolt vér s hazafiúi buzgalmaknak.

Pesten csak a honvédelmi bizottmány kö-

alakzata, a mintázás. — A fűtés és szellőztetés, azt építéskor körében használt készülékek és gépek.

II. Gépészeti szakosztály. A gőz- és vízmotorok s a különböző iparágaknál használt összes felszerelési műtárgyak s munkagépek, a kisipar céljára szolgáló motorok s készülékek gyártása, a mezőgazdasági gépészet, a vasuti gépészet.

III. Gyáripari szakosztály.

Ennek öt önálló főtárgya leendő u. m.

A szervesen és szerves vegytan körébe tartozó, mintegy husz iparág, továbbá a fém-, vas-, a szövet- és a faipar.

Az intézetbe rendes tanulókat felvételtnek:

a) azok, kik az iparos tanulóknak számára szervezett iskola három évi tanfolyamát bevégezték s jó osztályzatu bizonyítványuk van;

b) a polgári iskola, a gymnasium vagy reál-tanoda négy alsó osztályát jó sikerrel végzett tanulók;

c) iparos segédek és mindazok, kik az a) vagy b) pontban kivánt készütségeket felvételi vizsgálat után bizonyítják.

A tanfolyam három évre terjed.

A tanítás díjmentes.

A vidéki tanulók érdekében a beiratások határideje e hó 30-ik napjáig meghosszabbított.

Az intézetben tantervből látható, ezen ipartanodában nagyobb kiképzést nyújthatnak a kőműves mesterek, ácscsok, asztalosok, lakatosok, gépművesek, agyagáru, üveg, papír, gyufa, keményítő, szesz, olaj, szappan s gyertyagyártók, timárok, rézüntők, kocsigyártók stb.

Iparosainknak kötelessége, hogy ezen alkalmat gyermekeik szakkiképzésére felhasználják, kötelessége első sorban azon intelligensabb s vagyonosabb iparosoknak, a kik az ily célra pár száz forintot könnyen adhatnak s a kik gyermekeiket a reáliskola vagy a gymnasiumban külföldben is taníttatják. — Ez intézetben a műveltség mellett befejezett szakképzés is szerezhető, a melylyel az anyagi létet biztosítani lehet.

Kötelessége az iparosoknak, hogy ne vádoltathassanak közönnel most, midőn érdekekben a kormány és országgyűlés nagyobb áldozatokra is készek s hogy ne lehessen a közöny indok ügyünknek mellőzésére.

S ha tehetségesebb iparos ifjakat a mostoha anyagi helyzet gátolná abban, hogy az ipartanodába beléphessenek, az iparegyesületek, községek s városok feladata, hogy azt közsegélylyel lehetővé tegyék: lehetővé tegyék különösen az első egy-két évben, mert később azt ösztöndíjak alapításával az állam is megkönnyíti.

Az ipar fejlesztésének ügye ma Magyarországon közügy s ennek támogatásánál mindenkinek meg kell tenni kötelességét.

Fővárosi levél.

— Premiere. — Nagyrálató. — Favárné Offenbach utolsó műve. — Rákossi kétségbeesése. — Virágévad. — Hasznos divat. —

Ne gondolják, hogy valamelyik miniszternek a nyugalmát akarom megzavarni, melyet a bársonyszék duzzadó vánkosai között élvez; mert ez esetben csaklatkoznak, hisz én csak azt akarom elmondani, milyen nagy dolog az: mikor valamelyik színházban van premiere s a lapok már jó előre felköltik az érdeklődést, panegyriséket zengedezve az újdonságról. Ilyenkor aztán mindenki ott akar lenni a bemutatásnál s két-három nappal az előadás előtt siet jegyet váltani. Utközben megnézi óráját a nemes műbarát, örömmel tapasztalva, hogy csak fél kilencz; akkor jól vagyunk — gondolja — a pénztár csak

reben s a katonai laktanyákban lát az ember szorgalmat és erélyes működést, a honvéd zászlóalj, ágyuüteg kiállítás s felszerelése s a lóvadászok igen nagyban és hihetetlen bőségességgel történnek. — mint varázs szóra, a föld alól látszanak előtűnni a sok barna átitás, kék nadragos, veres zsinóros honvéd csapatok és a hadviselés számtalan egyéb más eszközei s kellékei s annyi busító látvány után ezek között található egy kis vigasztaló remény. A Duna még nem fagyván be, a mint ruháim megérkeznek, rögtön folytatom Pozsony felé utamat.

Köpcsény, decz. 7. 1848.

Mig én zempléni utamat megtettem, az alatt zászlóalj Gátalfáról újra ide Köpcsénybe tetetett át. Az elment borsodiak helyett, most itt velünk három század hajdu-városi önkéntes tanyázik Mattkovics őrnagyuk alatt. A mi öreg Bethlenünk megbetegedett s zászlóaljunktól elvált s azóta én vagyok parancsnoka zászlóaljunktak.

Mint Nőé visszatért madara, úgy megörvendeztettem a legénységet, elegendő posztó ruhát, több mint 200 levelet hozva hazulról, rég elhagyott övéiktől.

Köpcsényben az Eszterházy várkastélyában vagyok szállásolva; a hozzánk közel eső Bergh falu, osztrák helység, ellenséggel van meg szállva, — a két fél előőrsi folytonosan ingerkednek egymással; a két helység közt elterülő sima térségen, a szolgálat igen súlyos, az elő őrsi teher minden negyednap fordul legényeinkre.

kilenczkor nyílik, most még alig lesz ott valaki, közel állok az ajtóhoz s mikor a cerberus megnyitja, hirtelen fogok besurranni. Ezek igen szép remények, de annál keserűbb a csalódás, midőn oda érve, szomorúan tapasztaljuk, hogy a csarnok ajtaja előtt már nagy sokaság ember áll, úgy lesve megnyílását, mint éhes farkasok a prédát. Mikor aztán megnyílik az ajtó, tódul a sokaság a pénztárhoz. Kezeink, könyökünk, térdünk segítségével kell minden tenyérynél tért elfoglalni, miközben az izzadás erősebben jelentkezik homlokunkon, mint a gőzfürdőben. A galléron, kézelőn és szépen téglázott előingünkön újra folyékonyá lesz a keményítő, új nyulzór kalapunk szükségtelen vasalást kénytelen kiállni, ruháink összepréselődnek, cipőnkörül a sok taposás miatt lepatogzik a lakk s tyukszememink az inquisitio torturát szenvedik át és jegy még mindig nincsen. Nehány órai küzdés után, — ez nem költői nagyítás, hanem valóság, a ki szavaim igazságában kétkedik, jöjjön fel, tegyen kísérletet — bejutunk Ábrahám kebelébe, vagyis a pénztár előtti korlátok közé. Nagyon léleklő, bekialtva a kis ablakon: egy zártszéket; nincs, hangzik a lakonikus felelet. Körszék? nincs; első-, második-, harmadik emeleti ülőhely, állóhely, karzat? nincs, elfogyott. Már most tessék képzelné boszuságát szegény műbarátnak, mikor annyi küzdelem hiába volt; ez kicsiben hasonlít ahhoz, mikor a rokonok sáros őszi időben a hegyes telföldről lerándulnak — persze kocsin — az alföldre, a nagybácsi temetésére, azon édes reményben, hogy majd az örökség bőven fizet az ut kellemetlenségeiért: aztán kislát, hogy a boldogult kegyes czélokra volt szives hagyományozni vagyonát s a rokonok veresre dörzsölt szemmel, de üres zsebbel kénytelenek haza utazni.

Ilyen s ehhez hasonló kinszenvedéseken ment végig e napokban is a fővárosi műpártoló közönsége, midőn a „Nagyrálató“ került először színpadra. Azt ne higgyék, hogy ez a nagyrálató olyan eszköz, mellyel az ember nagyot lát, — a messzelátó után ítélve, ez könnyen megeshetnek. Ez a nagyrálató parasztagazda, ki százshuzezer forintot örökölt a prépost nagybátyától, ez a kis összeg ugyanis megérdemli, hogy érte menjenek, ha tüzes csákányok hullanak az égből — s aztán olyan nagyrálató ettől a sok pénztől, hogy egyenesen képviselő akar lenni s a Bandi gyereket elüzi a házatól, ki leányára Julisra — most már Julia kisasszony — merete szemét vetni. Hiába beszél az anyjuk, nem hallgatnak rá; Kádas nram összepakolódzik leányával s Pestre megy világot látni, urat játszani. Itt aztán két iparlovag, vagy egyszerűbben: balekfogó, kizsákmányolja gazd'uram ágaskodó húságát, s illa berek, nád a kert, odább állanak pénzével; elcsigázva, megtörve térnek vissza az eltévedt bárányok, csendes kis falujokba; Kádas újra megfogja az ekeszarvát, Julia kisasszonyból újra Julis lesz, a Bandi felesége. — Ez így el van hamarosan mondva, de a színpadon nem oly könnyen megy az s épen ez a baj. Az egészséges magyar parasztra olyan tulajdonság van rátólva, ami ritkább köztük, mint a fehér holló; a polgári osztály egyes tagjai hamarabb szenvednek hasonló nagyrálatási nyavalyában, de a paraszt csak az marad akkor is, ha gazdag lesz s ez a büszkesége. Julisról meg sohá se tudjuk, ki ő; egyszer ájuldozó Ophélie, másszor egybeszél a szerelemről, mint egy sentimentális német kisasszony, majd szerelemből véget akár akár életének vetni, szóval épen nem mondható rá, hogy a magyar nép életéből vett alak; s ezt ellehet mondani majd mindenikről, kivéve a jó Ferencz bácsit, ki valóban töröl metszett alak, egy hűséges paraszt megtestesült példányképe, felruházva minden jellemző tulajdonnal. Vannak a színműben hatásos jelenetek, jó ízű magyar humortól szikrázó

Ma és tegnap folytonos ágyu- és puskaszó hallatszott délig a közel Pozsony felől. Volfstáhlból és Berghből megkísértette az ellenség a Duna jobb parti kis füzes szigetét Pozsony alatt elfoglalni; hogy onnan a várost biztosabban lőhessen. De ez neki nem sikerült, mint most hallám; egy pár sebesültet számlálunk s köztök Bujanovics Rudi az Ujházi vadászoktól. — Ebből azt gyanítjuk, hogy még e hónap folytán megátámad a német s Köpcsényben lesz egy kis mulatság.

Pár nappal ezelőtt Jelits balkányi születésű Württemberg huszár százados, kit már beteg ágyban néhányszor meg is látogattam, egy kis csatépében majd oda veszett, mintegy 40 legénynyel; kiment innen Prenkirchen nevű falu felé cirkálni. — Egy utjában eső kissé oldalt levő dombot parancsolt két legényének nagyobb biztonság okáért megkerülni, a rejtélyes domb mellett gyalogság lappangot s az egyik huszárt elfogta.

Sietve vágat elő a megmenekült pajtás s századosával fogolylyá lett társa esetét tudatja. — Jelits rögtön neki biztatja huszárait, át hajt a dombon s be én a faluba épen bevonulni akaró ellenséges gyalogságot, kiknek vezértisztjök már a huszárlövön ült. — Meglátva a rohanó huszárokat a tiszt, a lóról leszállott s tömeget alakítva, bevárta a huszárokat. — Jelits elől ugratott be a tömegbe, szurony és golyó közt, álkapczája alatt egy erős szurony szurást kapott, — mely fogait is megrongálta. — Az elfogott huszár felhasználta a zavart, lovára felkapott s midőn századosa visszahúzódott, a nevezett dombon felszámlálva legényeit, nem az, hogy valamelyik

ötletök, melyek Szigetire vallanak s látszik, hogy ismeri a színpad által nyújtott előnyöket; de mint egész, nem mondható a „Nagyrálató“ teljesen bevégettnek.

A népszínház újdonsága „Favárné“ Offenbach legujabb operettje, melynek szövege egy kedélyes francia „espritvel“ fűszerezett vigjáték; zenéje pedig bővelkedik édesen hangzó, fülbemászó dallamokkal, melyek azonban emlékeztetnek néha a szerző régebbi műveire. Én hajlandó volnék történeti operettnek nevezni el e művet, ha ilyen műfajt az aesticusok ismernének, mivel meséje történeti alapokon nyugszik. Favárné a híres Camargonak volt kortársa, ki szépsége s csengő dalai által meghódította Párizs közönségét, de a férfivilág nem tudta megbocsátani neki, hogy szereti férjét s ezen egy hibáért sok üldözésnek volt kitéve, különösen Moricz herczeg részéről. — Ezen történeti tényen alapszik az operett, melyben ügyes fordulatokkal, tréfás összejöttközések és félreértésekkel van előadva, mint menekült meg a művész udvarlóiól.

Sokan azt hiszik, Offenbachnak ez utolsó műve, melyet végső erőmegfeszítésében írt. Annyi bizonyos, hogy nem képes már versenyezni Planquette vagy Lecoqu műveivel, ő már kiírta magát, hiszen a földön egyszer mindennek vége van; Offenbachot a közönség olyan régiségnek tartotta már, mely a salomból a poros padlásra került, pedig több kegyeletet érdemelne szegény öreg, hiszen sokat — talán több, mint 30 évig — mulattatta burleszk dalaival, pikáns zenéjével a közönséget, de hiába, voltra nem ad a világ semmit. A kivaló fény végső lobbanása Favárné, mely mind zene, mid szöveg tekintetéből kiválik a most divatos operettek sorából, melyekhez a nem régen eltemetett Horiorgas Kazimir — születése napján halt meg, mert csak egyszer lépett fel a színpadon — s a sokat emlegetett Boccacio tartoznak. Nincsen benne annyi kimagyarázhatlan helyzet, annyi kétértelmű sikamosság; meséje egyszerű, de érdekes. Szóval a szerzők nem felejtették el megváltoztatni tollikat, mielőtt íráshoz fogtak volna, nehogy vastagot fogjon.

Egy hibája van csak Favárnénak: nem szerepel benne Blaháné s ebben a hibában két hétig minden darabja szenvedett a népszínháznak, mert a csalogány beteg volt. Előszedte Rákossi sorra cassadarabjait, melyek máskor megtöltik a házat, eszközölt új szereposztást, léptetett fel vendég szereplőket, (köztük az ujhelyi közönség által ismert Verest, ki érczes bariton hangjával megnyerte a tetszést;) mind nem használt semmit, a ház üres maradt. Kétségbeesésében előrántotta Favárnét, kit csak farsangon akart bemutatni s még se telt meg egészen a ház. Különbön úgy hírlik, megcsendül már nem sokára a népszínház festett berkeiben a csalogány dala s újra fog csattogni, mint a bokor ölen csendes nyári estéken, a természet énekesei.

Hogy ősz van, azt önök jobban tudják, mint mi nagyvárosiak; láthatják kertjükből a hervadó virágok száraz leveleit, hallgathatják a lombjaitól megfosztott fák siró danáját, amint az őszi szél kiméletlenül összeveri a galyakat, de arról talán nincsen tudomásuk, hogy a fővárosban most kezdődik a virágévad, mikor vidéken már a ritkaságok közzé tartozik egy satnya rózsabimbó, az őszi napsugár által megcsalt virág másodvirágása. Nyáron, mikor a virágokat minden utca szegletén árulják, alig vagy logalább ritkán lehet látni virággal díszített hölgyeket és dandyket, mert ami közönséges, az nem divatos; most, mikor drága pénzen kell megfizetni minden szál ibolyát: óriási csokrokat fűznek keblükre a hölgyek, tarka csipkefodrok közzé s az uracsok kabátjukra. Ilyen a di-

hiányzott volna, de még a fogoly huszár is előkerült. — A seb már gyógyuló félen van.

Napi rendszeren vannak az efféle tréfaságok. — Szász erdélyi születésű, zászlóaljbeli őrmester is, most valamely nap, tizenketted magával — nagy ködben — minden jelentés vagy parancs nélkül a többször említett Bergh faluba belopódzott, a falubeli templom előtti téren tűz körül heverő ellenséges gyalogságot puská tüzével megtámadta, a faluból kiriasztván, mintegy három ölnyi száraz tűzi fájokat, szekereken elhozatta, egy pinczét kinyitott s a tett befejezéseül legényeivel nagyot ivott.

Bár, mint említém, nagyon közel fekszik a két tábor egymáshoz, az által szokások felette ritkák. — Egy uhlános jött lovastól mindenestől a napokban által s tőlünk mára virradóra egy részeges Württemberg huszár közlegény szókott meg őrszemi állomásáról. — Azt hiszem, a cserén se nem nyertünk, se nem veszítettünk.

Érdekesebbet innen sem irhatok, mint a mit már ti hallhattatok, hogy a király 2-ik decz. a trónról leköszönt s azt Ferencz József öccsének átadta — Mit mondanak ehez Pesten a honatyák? Ott a magasban nem sokat nézik a formát.

Kolozsvár s vele Erdély elvesztének híre nagyon levert bennünket. — Az aldunai táborból is, honnan két zászlóalj császári huszár érkezend hozzánk, szintén szálláscsinálói szomorító híreket beszélnek, — hogy az egész Bánát elvesző félen áll. — No de jó az Isten, biztassuk magunkat.

(Folytatása következik.)

vat! a terr legházak fogok, akk

A di idő óta solban, rendez nagyságos állanak, az gen megm kezdődik gött ül a a tandel-n semmit). ujra a két jutott esz adót fizet tudom iga foglalkozó ból ismer mert ezen

A n ság szüks közönség konkurent üzérkedő

Mos ságok ezé tése s a zése vége a zempl. lendő váll ugy az ál dákra néz

Men nokság leg sületet ar minőségü, láb 41 k piaczi ár teimelőke ezeket, he részt nye a katonai sittatni ol kökben is maga az illetők fe fogja.

A megbízás

Rud mult csü resztül a től Munk személyes s azonkiv igazatja kezett me hatóságok a házigaz pelyessége s eredmé főherczeg el, ezeket A magas vissza. A az itteni kor érkez jelzés nél

× magasság gött ziva jóformán

+ házak elő ről is go heriditert Birságot így várh

A főkönyve zsefet, a urban a teljesen kétségki javára é

+ ipar- és kassai g olyan er csövezés kalmaso akarnak

vat! a természetet nem szereti, de mikor a melegházak forró gőze készíti hajtani a szegény virágokat, akkor szórja érte a pénzt.

A divatról beszélve, eszembe jut, hogy egy idő óta sok egyfogatu kocsi lehet látni a fővárosban, rendesen maga a méltóságos vagy legalább is nagyságos ur — a kik ezen a rangfokozaton alul állanak, azokkal itt nem szokás törődni, hiszen régen megmondta Kvassay: az ember csak a bárónál kezdődik — tartja kezében a gyebőt s háta mögött ül a czifra livreébe bujtatott kocsi (gyakran a tandel-markton veszik a livreét, de az nem tesz semmit). Sokan gondolkodtak, mi hozta divatba újra a kétkerekű taligákat, míg nem valakinek ez jutott eszébe, hogy egyfogatu kocsit nem kell adót fizetni, aztán meg kevesebbe is kerül. Nem tudom igaz-e, mert pénzügyi tanulmányokkal nem foglalkozom, az adót — szerencsémre — csak hírből ismerem; de ha így van, annak csak örülök, mert ezen divat legalább hasznos — az egyedre.

Rátz István.

Felhívás.

A m. kir. honvédség és a cs. kir. katonaság szükségleteinek szállítása eddigelé, a termelő közönség visszavonulása miatt, jobbára egyes konkurentia nélküli helyzeteket kizsákmányoló üzérkedő kezeibe összpontosult.

Most azonban az illetékes hadparancsnokok ezen tarthatatlan üzérkedések megszüntetése s a katonai szükségletek előnyösebb beszerzése végett egyenesen a termelőkkel szándékoznak a zempl. megyei gazd. egyesülettel jó előre közlendő vállalati feltételek mellett szerződni, — mi ugy az államkincstárra, valamint a termelő gazdákra nézve előnyösebb s nyereségesebb leend.

Mennyiben pedig a kassai katonai parancsnokság legközelebb is a megyei gazdasági-egyesületet arra kérte fel, hogy 2100 m. mázsa jó minőségű, kellőleg rostált, hektoliterenkint legalább 41 kgr. súlyjal bíró zab szükségletnek a piaci ár szerinti szállítására hívna fel a megyei termelőket, ezen egyesület örömmel szállítja fel ezeket, hogy habár társulást mellett is, ezen egyrészt nyereséges, másrészt a megyei termelők s a katonai parancsnokságok közt jövőre állandó sítatni óhajtott kiállítási vállalatot saját érdekében is el ne hanyagolják és el ne mulasztják, maga az egyesület a közvetítést s ajánlatot az illetők felkérésére a legszivesebben teljesíteni fogja.

A zemplénmegyei gazd. egyesület alelnöke megbízásából

Fekete László,
e. h. titkár.

Különlélek.

Helyi és megyei érdekűek.

Rudolf koronaherceg külön udvari vonattal mult csütörtökön reggeli 3 órakor utazott itt keresztül a munkácsi vadászatra. A vonatot Szerencstől Munkácsig Siegmeth vonatmozgósítási főnök személyesen vezette Kolos Manó osztálymérnökkel, s azonkívül jelen volt Ivánka Inre a m. é. k. vasút igazgatója is. Munkácsra reggeli 6 óra után érkezett meg a vonat, hol a főherceget az ottani hatóságok s a katonai helyőrség tisztikara, valamint a házigazda Schönborn gróf fogadták kellő ünnepléssel. A vadászatok tegnap este értek véget s eredményekben eléggé gazdagok voltak. Maga a főherceg két medvét és két hatalmas vadkant ejtett el, ezeket a pénteki vonattal szállították Gödöllőre. A magas vendég vasárnap vagyis ma este utazik vissza. A vonat Munkácsról este 9 órakor indul s az itteni pályaudvarba körülbelül fél tizenegy órakor érkezik meg a legnagyobb csendben, minden jelzés nélkül.

× A pótvásár, a folyó hó 19-én esett lábmagasságu hó s a majdnem egész napon át dühöngött zivatar miatt — nem a legjobban sikerült, jóformán egy jó hetivásárral is alig ért föl.

+ A járdákra tapadt jégkéreg, míg némely házak elől eltávolították s a hamuval való behintésről is gondoskodva van; addig több helyütt nem is hederitene a kapitányság idevágó rendeletére. Birságot az illető háztulajdonosokra! mert csak így várhatunk rendet.

A sátoralja-ujhelyi takarékpénztár, megürült főkönyvelői állomására 10 pályázó közül Fisch Józsefet, a népbank könyvelőjét választotta meg. Fisch urban az intézet egy szorgalmas és szakmájában teljesen jártas fiatal erőt nyert, ki e tulajdonait kétségkívül fokozott buzgalommal fogja az intézet javára érvényesíteni.

+ Rétmesteri tanfolyamot nyit a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium a kassai gazdasági tanintézetnél. — Célja az, hogy olyan embereket képezzen, a kik az öntözési, alagolyvaszerelési és lecsapolási munkákat vezetésére alkalmasok legyenek. — A kik ezen tanfolyamra fel akarnak vétetni, azok folyó hó 25-ig tartoznak je-

lentkezni a kassai gazdasági tanintézet igazgatóságánál. — Ott keresztlevéllel igazolniok kell, hogy 18 évesek elmúltak, iskola-bizonyítvánnyal kell igazolniok, hogy a népiszkolák részére kiszabott tanulni valót tanulták és megvizsgáltatnak, hogy valóban tudják-e? A városi vagy megyei orvos bizonyítványával kell igazolniok, hogy egészségesek és erősek, végül bizonyítványt kell felmutatniok szülőik vagy gyámjok beleegyezéséről is. — A tanulók lakást ingyen kapnak, de az ételmezésért havonként 15 frtot fizetnek — A tanítás kezdődik ez évben december 1-én, más években november 1-én és tart 3 évig. — Nyárban a tanulók dologra is alkalmaztatnak s akkor a fiatalabbak 80 kr, a korosabbak 1 frt napszámot és ételmezt kapnak. — Ez évben csak 12 tanulót vesznek fel; ezek közül 6 az állam költségén teljes ellátásban részesül. — A kitünő tanuló két év alatt is megszerezheti bizonyítványát.

× Szépen vagyunk. Paulik János ács, többek társaságában mulatott pár hét előtt a „Kék macská”-ban, midőn mámorosan hazafelé ment s a „Medve” korcsma mellett elhaladt, 5—6 egyén által megtámadtatott, akik aztán Paulikot a földre gyűrtek s annyira megtérdelték, hogy mellcsontja valószínűleg betört, mert erős vérhányás következtében az esemény után néhány napra meghalt s a mult vasárnap el is temették: Ez esetnek K. T. ur helybeli lakos véletlenül jött nyomára, előtte ugyanis a meghalt legény mostoha öcsse beszélte el a történetet, — K. ur aztán jelentést tett a törvényszéki vizsgálóbírósnál s most a vizsgálat megindítatott. — A mily szomorú, éppoly kétségbejött az ilyen állapot, hogy egy félreesőnek sem mondható utcánkon esteli 11 óra tájban csaknem formális gyilkosság történik és arról a rendőrségnek legkisebb tudomása sincs, sőt a sérelem folytán bekövetkezett tetetés is annak rendje és módja szerint véghez megy. Ugy tudjuk, hogy e sérült egyént két helybeli orvos gyógykezelte s ezek — valószínűleg azért, mert elhallgattatott előttük — nem bírtak a „casubelli”-ről tudomással. Hisszük, hogy a tettesek ellen s az egész eseményt illetőleg szigorú vizsgálat fog foganatba vétetni. Valóban elmondhatjuk, hogy czifrabb állapotban vagyunk annál is, a mit „ázsiaiának” neveznek.

A tályai önk. tüzoltó-egylet táncvigalmára vonatkozó közleményünk kiegészítésül írják: miszerint az egyesület, mely a nemes czél felé törekvést nem téveszti szem elől, azon is működik: hogy az egyetértést, a társulási szellemet minél jobban fejlessze. Ebből kiindulva tartá f. hó 2-ikán tombolával egybekötött táncszertélyét, mely daczára az esős időnek, fényes közönséggel dicsekedett. Jelen voltak: Ahsbáhs Leóné, Magyariné sz. gr. Valdek Valéria, Várad Szabó Lajosné, Paulovszkyné, Crosse Andrásné, Velbavszky Alajosné, Tarnóczy Pálné s a 46-ik számban elő soroltak. Végül ott láttuk Ahsbáhs Leót, mint a helybeli önkéntes tüzoltó-egylet nagylelkű főparancsnokát: ki a „Szökevények” című 300 frtra becsült s Adamovics István r. catholicus plébános ur által készített művet, a tüzoltó-egylet s a szegény tanulók fölségélyezésére, mint ajándékát kisorsoltatott.

Szerencsés agarászat. Lapunk mult számában írtuk, hogy G. Pál ur pelejtei lakosnak házából november elején több értékes tárgyakat, gyűrűket s ékszereket loptak el; de a tetteseknek nem tudtak nyomukra jönni. Pár nap előtt G. ur agarászní ment ki tagjába s a mint egy vízmosás mellett elhaladt, abban egy fekvő embert vett észre s nem kis meglepetéssel látta, hogy ujjai drága gyűrűkkel voltak tele, karjain pedig karpereczek ékeskedtek. G. tartva attól, hogy a betyár pisztolyokkal, lehet ellátva, nem vélte tanácsosnak egymaga nyakon csipni; hanem a közelben szántó béreseit szólította elő s így indult hadjáratnak. A betyár ez alatt fölébredvén, előkapott két pisztolyt s a közeledő emberekre négyszer lött, de egyszer sem talált s ekként szerencsésen hurokra került. Az ellopott ékszerek egy pecsétnyomó-gyűrű kivételével mind nála találtattak. A jó madár az, a ki már egy alkalommal Újhelyben a városház börtönhelyiségéből is megszökött s az ékszereken kívül több kulcs, harapófogók s egy balta találtattak nála; büntársja egy cseleji pásztor. — A lopást úgy követték el, hogy a háziak távollétében, betörték az ablakot s szobáról-szobára járva, minden értékesebb tárgyat összeszedtek; azonban hihetőleg valami neszre megugrottak és csak az ékszereket vihették magokkal. — Pelejtén közelébb már 5—6 ilyen betöréssel párosult lopás követtetett el. Később még mennyire lehetünk elkészülve!

Izgalmat keltő esemény történt Királyhelmezen. Folyó hó 11-én este felé E. J. ottani malomtulajdonos azon megdöbbenő jelentést tette a szolgabírói hivatalnál, hogy mindkét, a város egyik és másik szélén levő malmában dynamit töltvényekkel megtöltött fahasábok találtattak, melyek ugyszólván isteni gondviselés folytán közvetlenül a kazánba jutni előtt, fedeztettek föl. E. ur azonnali nyomozatot kért s bünpanaszt emelt a fenytő törvényszék előtt versenytársát K. ottani másik malomtulajdonost vagy annak személyzetét vádolván a merénylet elkövetőitül. — Viszont K. kit E. megtelepedése óta folytonosan megbuktatni törekszik utóbbit vagy személyzetét vádolja azzal, hogy az egész dynamit-história egy ügyesen kigondolt és keresztülvitt fogás, melynek czélja az ő üldöztetése

s malomüzletének megakadályozása. — A nyomozat erősen folyik, idáig azonban nincsen kiderítve, hogy a két egymást vádló fél, vagy pedig rajtok kívül egy harmadik egyén követte el a szenzationali bünkisértetet.

Tolcsváról írják lapunknak: A nagy izgatottság, melyet a szeszélyes járásu idő e szüreten át a szőlős gazdáknál okozott; már lecsillapult és meglegedetten gondolunk a szüret eredményére. A szüret eredményét, melytől ugyszólván a hegyalja léte függött itt Tolcsván is a középszerűnél jobbnak lehet mondani. Észre is vehető ennek hatása, mert legalább visszatért az önbizalom és reménység a jövőbe; melyet az utóbbi évek már kezdtek kitörölni a hegyaljai gazdáik szívéből. Pontos eredményt számokban adni nem lehet, csakis megközelítőleg mondhatom, hogy Tolcsván idei bor 35—40 ezer hordó szüretett 130 literjével számítva hordóját. A minőség nagyon különböző a szedés ideje szerint, de a tulnyomó rész jó időben szedetvén, általán jónak mondható, tekintve nagy cukor tartalmát, az uri boroknak ára lehető szilárd, sőt az eddigi csekély eladások után itélve, máris emelkedő. Eddig 30—35 forintjával adattak el borok, sőt tiszta kezelésű, jó fekvésű szőlőkől nyert borokért 50 frtot is ígérnek. A paraszt borok, mint majdnem mindig 10—15 frtjával fizettetnek. A szürettel tehát meg lehetünk elégedve, mert a természet nem volt fukar; csak mindig ily bőkezű legyen s akkor panaszra nem lesz okunk szőlőink ellen.

A dargói korcsmárost e hó elején meggyilkolták. A tettes kipuhatolására nézve sikertelen volt minden intézkedés, azonban mint értesülünk, a varannói járás erélyes csendbiztosa, Retteghi Bertalannak sikerült a főczinkost Szacsurban elfogni. A rablógylkos neve: Csopak Mihály, ki a gálszécsi járásbírósal előtt nemcsak bünsöt tettét bevallotta, de czinkos társait is megnevezte. E jó madarak: Csopak András, Kasopi és Pohlodka József gercselyi illetőségű cigányok.

Halálozás. Dr. Novák Antal nyugalmazott honvéd törzsorvos s Zemplénmegye egykori főorvosa, közelebb Budapesten agyszélhűdés folytán 60 éves korában elhunyt.

Irodalom és művészeti napló.

„Magyar Dal-Tár, a magyar nép kedvelt dalainak gyűjteménye dallam szerinti rendben”. Ezen cím alatt jelent meg Henricke Rezső könyvtáros és kiadónál Győrött egy dalkönyvecske, mely a már sok ezer példányban elterjedt „Magyar Dal-Album” című és zongorára alkalmazott 200 dallamnak szövegvét képezi, magában foglalva mintegy 400 példalt, melyeket ama dallamokra énekelni szoknak. A „Magyar Dal-Tár” ára füzve 80 kr, diszkötésben 1 frt 60 kr. Egy-egy dallam tehát a hozzá tartozó dalokkal együtt a füzött kiadásban 1 krba, és diszkötésben 2 krba kerül. Kaphatók Győrött Henricke R. könyvkereskedésében, valamint minden rendes könyvtárúsnál az országban. A magyar népdaloknak e rendkívül olcsó kiadása folytatattatni fog!

A „Magyar Lexikon”-ból, a Somogyi Ede ügyesen szerkesztett közhasznú vállalatából megjelent a 40—41 füzet. Az első czikk bennök a „Buckingham”, az utolsó a „Caluer”. A 40 füzettel a negyedik kötet be van fejezve. A füzetek a budapesti muzeum képét és megyei czimereket közölnek mellékletül. Egy-egy füzet ára 30 kr.

Uj zeneművek. Táborozky és Parsch zeneműkereskedésében Budapesten megjelent: 2 ik ábránd magyar dalok felett: 1 Befűta az utat a hó. Alaga Gézától. — 2. Hej be szennyes ez a maga kendője. — 3. Sötét az éj. — 4. Szőke legény, piros barna leány; zongora kísérettel, hegedűre szerző Huber Károly. Ára 1 frt. 50 kr.

Üzleti tudósítás.

Hivatalos

Piaczi árkimutatás.

1879. november 21-én.

			frt.	kr.
Buza	100 klg.	sulyu.	13	50
Gabona	100	»	10	50
Árpa	100	»	7	—
Zab	100	»	7	—
Kukur.	100	»	8	50
Burgonya	100	»	4	—
Borsó	100	»	14	—
Lencse	100	»	10	—
Paszuly	100	»	10	—
Köl. kása	100	»	13	50
Vaj	1 liter.	»	80	—
Szesz	»	»	34	—
Marhahus	1 klg.	»	44	—
Szalona uj	»	»	68	—
Sertés-zsir	»	»	72	—
Széna	méter mázsa	»	3	20
Alom szalma	»	»	—	90

Hivatalos s magán árverési hirdmények díja, nemkülönben olyanoké, melyek kiemelése nem kívánatik, 1-100 szög 1 1/2 kr. azonfelül 1 kr. Kiemelt, keretelt rendes kereskedelmi s üzleti hirdmények térmérték szerint számíttatnak és pedig egy centiméter 2 kr. Bélyegdíj mindenkor 30 kr.

HIRDETMÉNYEK.

Háromszorinál többszöri hirdetéseknel a díjmér séklés, valamint kívánatra különösen kiemelt hirdetéseknel a díjfelemelés esetről esetre, külön egyezkedés tárgyát képezi. A „Kis hirdető” rovatában kis, legfeljebb 5 sorig terjedő hirdetések díja, kincstári illetéke is bele értve 50 kr.

Varannói járás szolgabírájától.

Pályázati hirdetés.

A kolcs-hosszúmezői körjegyzői állomás: Zboray László körjegyző elhalálása által megüresedvén, annak az 1871. évi XVIII-ik törv. cz. 69. §-a értelmében választás útján leendő betöltésére határidőül f. évi decemberhó 10-ik napjának déli 10 órája Alsó-Hrabóc községébe kitűzték. Ezen 400 frt évi fizetéssel, lakbér, és irodai általánnyal, továbbá kézbesítésekért megállapított díjazással összekötött állásra pályázni óhajtok ezennel felhivatnak, miszerint pályázati kérvényüket, az 1871. évi XVIII-ik t. cz. 74. §-ában kimondott képességi okmánnal felszerelve — f. évi decemberhó 5-ig annál bizonyosabban adják be ezen szolgabírói hatósághoz, minthogy a netalán későbbben érkezők figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt Varannó, 1879. november 16-án.

Füzesséry György,
szolgabíró.

1-1

Pályázat.

Zemplénmegye gálszécsi szolgabírói járásában a T. terebesi körjegyzőséghez a tettes megyei Bizottság 1879. évi szeptemberhó 10-én kelt 239/182 sz. határozata folytán egy segédjegyzői állomás engedélyeztetvén, erre ezennel választás útján pályázat nyitattik.

Mely állomás a következő javadalmazással van egybe kötve: 300 frt évi fizetés, 60 frt lakbér, vagy természetbeni lakás T. Terebesen, a hivatalos utazásoknál a községek által adandó természetbeni fuvar.

A pályázók felhivatnak, hogy az 1879. évi XVIII-ik t. cz. 83. §. értelmében pályázati kérvényüket f. évi novemberhó 29. napjáig az alólírott szolgabírói hivatalhoz adják be.

A választás f. évi novemberhó 30-án d. e. 10 órakor fog T. Terebesen megtartatni.

Kelt Gálszécs, 1879. évi novemberhó 16-án.

Nemthy József,
szolgabíró.

1-1

Hirdetés.

A felső zempléni költsön és takarékin-tézetnél a f. évi közgyűlés alkalmával hozott határozata szerint történt kisorsolásnál fogva a 45,000 frtnyi alaptőke leszállítás és részvényenkénti visszafizetése, 1880. év januárhó 15-től kezdve, évnegyedenként, a következő rendben fog eszközöltetni:

Az első évnegyedben a következő számú részvényekre történik a visszafizetés:

1-től 30-ig, 91-től 150-ig, 211-től 300-ig, 361-től 390-ig, 421-től 480-ig, 571-től 600-ig, 1081-től 1110-ig, 1441-től 1470-ig, 1531-től 1590-ig, 1681-től 1710-ig, 1801-től 1830-ig, 1861-től 1890-ig, 1981-től 2010-ig, 2071-től 2100-ig, 2131-től 2160-ig, 2551-től 2610-ig, 2701-től 2760-ig, 2941-től 2970-ig.

A második évnegyedben:

181-től 210-ig, 331-től 360-ig, 541-től 570-ig, 601-től 750-ig, 841-től 870-ig, 931-től 960-ig, 1111-től 1170-ig, 1261-től 1290-ig, 1321-től 1350-ig, 1411-től 1440-ig, 1471-től 1500-ig, 1591-től 1620-ig, 1651-től 1680-ig, 1951-től 1980-ig, 2041-től 2070-ig, 2101-től 2130-ig, 2251-től 2280-ig, 2341-től 2400-ig, 2491-től 2520-ig, 2761-től 2790-ig, 2911-től 2940-ig, 2971-től 3000-ig.

A harmadik évnegyedben:

31-től 90-ig, 151-től 180-ig, 391-től 420-ig, 481-től 540-ig, 661-től 690-ig, 781-től 810-ig, 871-től 900-ig, 961-től 990-ig, 1051-től 1080-ig, 1171-től 1200-ig, 1231-től 1260-ig, 1291-től 1320-ig, 1351-től 1380-ig, 1501-től 1530-ig, 1771-től 1800-ig, 1831-től 1860-ig, 1891-től 1920-ig, 2401-től 2430-ig, 2641-től 2700-ig, 2791-től 2820-ig, 2851-től 2910-ig.

A negyedik évnegyedben:

301-től 330-ig, 601-től 660-ig, 751-től 780-ig, 811-től 840-ig, 901-től 930-ig, 991-től 1050-ig, 1201-től 1230-ig, 1381-től 1410-ig, 1621-től 1650-ig, 1711-től 1770-ig, 1921-től 1950-ig, 2011-től 2040-ig, 2161-től 2250-ig, 2281-től 2340-ig, 2431-től 2490-ig, 2521-től 2550-ig, 2611-től 2640-ig, 2821-től 2850-ig.

Ezen jegyzék intézetünknel kivethető.

1-1

Az igazgatóság.

Hirdetés.

A miskolezi hitelintézet tulajdonát képező a Kazinczy és Nagy-hid utca szegletén levő házban (előbb Rátz Bertalan-féle ház) több rendbeli lakás és bolthelyiség részint azonnal, részint 1880. évi ápril 24-től bérbe adó.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni

Dr. Grósz Armin,

ügyvédnél, mint nevezett intézet megbízottjánál.

Bérleti hirdetés.

S. a.-Ujhelyben az Ó-Hid utcai 674. számú bérházamban lévő

korcsmai helyiségek

nagy boros pincze, italmérési jog,

1880. évi áprilishó 24-ik napjától számítandó egy vagy több évre bérbe kiadó.

Bővebb értesítéssel szolgál

Láczay Elek
tulajdonos
pataki utca 188. sz. alatt.

3-3

M é r s é k e l t á r !

„ZEMPLÉN”

a kor igényeinek teljesen megfelelő és ujonnan berendezett és felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

ajánlkozik mindennemű könyvnyomdai munkák, ugymint: könyvek, folyóirafok, falragaszok; eljegyzési kártyák, esketési és meghívó jegyek, körlevelek; mindennemű egyleti s társulati nyomtatványok, ugymint: alapszabályok, részvények, bevételi s kiadási főkönyvek, nyugták bárczak stb.; aranyozott avagy színes nyomásu tanuló-levelek; gyászjelentések; mindennemű hivatalos és ügyvédi nyomtatványok, stb. elkészítésére.

Ezekon kívül még megrendelhetők s kaphatók:

Levélpapírok.

100 iv 8-ad rétű levélpapír czégyomattal	1 00
500 iv 8-ad rétű levélpapír czégyomattal	3 50
100 iv 8-ad rétű finom levélpapír czégyomattal	1 20
500 iv 8-ad rétű finom levélpapír czégyomattal	4 00

Levélbortékok.

100 drb Chamois vagy szürke, czégyomattal	— 80
500 drb Chamios vagy szürke, czégyomattal	3 00

Névjegyek.

100 drb középnyagságu, fehér papír	— 50
100 drb finom fehér papír	— 80
100 drb legfin. (kétszeres vastag) fehér papír	1 00

Számlák.

100 drb 8-ad rétű, czégyomattal	1 00
500 drb 8-ad rétű, czégyomattal	3 00
1000 drb 8-ad rétű, czégyomattal	4 00
100 drb 4-ed rétű, czégyomattal	1 30
500 drb 4-ed rétű, czégyomattal	4 00
1000 drb 4-ed rétű, czégyomattal	6 00
500 drb félives, czégyomattal	5 00
1000 drb félives, czégyomattal	8 00

Esketési meghívók.

100 drb meghívó boritékkal	2 50
100 drb meghívó finom angolpapíron, boritékkal	3 00

M é r s é k e l t á r !